

[Justitsministeren.]

Det glædede mig meget at høre det ærede Medlem Hr. Steens Tale, og navnlig glædede det mig i særlig Grad, at han fuldt ud tilsluttede sig de Betragtninger, der ligger til Grund for Begrænsningen af Offentligheden i § 29, Nr. 2. Ligeledes blev jeg meget glad ved at høre det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen, der synes at være naaet betydeligt videre end det ærede Medlem Hr. Elgaard med Hensyn til Opfattelsen af, hvad det var rimeligt at gennemføre paa Retsplejens Omraade. Han var næsten naaet paa Højde med Rytter i 1924.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam spurgte, om der ikke efter min Mening var Mulighed for at aabne Adgang til Fritagelse for dem, hvis Samvittighed forbød dem at være Nævning. Jeg har aldrig tænkt paa det Spørgsmaal, maa jeg indrømme, og jeg er bange for, at der blev en forfærdelig Masse Mennesker, der kom til at lide af Samvittighedsbekymringer, hvis man efterhaanden fritog dem for det ene Ombud efter det andet. Jeg er derfor ikke meget tilbøjelig til at rejse den Diskussion selv og vil i hvert Fald meget nødtigt have det frem ved dette Forslags Behandling, men jeg skal love det ærede Medlem at overveje Problemet.

Derimod fremsatte det ærede Medlem et interessant Forslag, det var et Paradoks, og Paradoкса er efter min Mening interessantere end Virkeligheden. (*Pürschel*: Det var ogsaa et Paradoks). Var det ogsaa et Paradoks? Saa kender det ærede Medlem ikke tilstrækkeligt til Virkeligheden. Det ærede Medlem Hr. Axel Dam sagde, at Dommerne skulde have Nævningernes nuværende Opgave og Nævningerne omvendt Dommernes. Jeg forstaar godt Betragtningen, men jeg tror, den ærede Ordfører vil være enig med mig i, at det er saa revolutionært og i og for sig saa principielt fornuftigt ud fra en rent logisk Tankegang, at der slet ikke kan være Tale om at røre ved det i Øjeblikket.

Endelig sagde det ærede Medlem med Hensyn til § 29, at Udtrykket „en uforholdsmæssig Lidelse“ var alt for ubestemt, for elastisk formuleret, og ønskede en anden Formulering. Jeg beder Udvalget om at drøfte dette, naar Forhandlingerne begynder. Derimod maa jeg paatale, at det ærede Medlem med Hensyn til § 1017 insinuerede, at selv efter denne Paragrafs Gennemførelse vilde Pressen meget nemt kunne komme ud over denne Bestemmelse ved at forvanske Referater. Her maa jeg som saa ofte før forsvare Pressen. Jeg tror ikke, naar vi har

en Bestemmelse, der udtrykkeligt forbyder dette, at den ansvarlige Presse vil søge gennem forvanskede Referater at omgaa denne. Jeg kan ikke rigtig tænke mig det, men skulde det ske, maa vi jo se at faa knaldet den paa anden Maade.

Den ærede kommunistiske Ordfører, som synes at have overanstrengt sig ved sin Præstation og har forladt Salen, kunde ikke tiltræde det særlige Forhold med Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen, fordi det eneste Argument, der var anført derfor, var Frygten for, at Nævningerne, saaledes som Forholdene nu er, skulde erklære en skyldig for uskyldig. Nej, det er virkelig ikke det eneste Argument. Det virkelige Argument er det, at det er naturligt at udvide Borgernes Deltagelse i Retsplejen, derfor er det i og for sig ogsaa naturligt at finde en Form, under hvilken de Nævninger, der har deltaget i Skyldspørgsmaalets Afgørelse, ogsaa faar Indflydelse paa Strafudmaalingen. Det kræver da ikke nogen nærmere Begrundelse. Det ærede Medlem sagde endvidere, at han var imod, at Dommerne faar 4 Stemmer, det var ikke et Fremskridt. Det maa da være et Fremskridt i Forhold til det nuværende, hvor Nævningerne overhovedet ikke deltager.

I øvrigt maa jeg takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, ogsaa de nye Bestemmelser deri. Jeg er altsaa ikke doktrinær, og jeg føler efter de Udtalelser, der er faldet, al mulig Grund til at tro, at vi ogsaa, naar vi er enige i Hovedsagen, skal kunne finde en Formulering, der svarer til, hvad vi har tilsigtet.

Fr. Dalgaard: Jeg takker den højtærede Justitsminister for hans Bemærkninger til mig og understreger, hvad jeg vistnok egentlig gjorde ganske kraftigt i mit Indlæg før, at jeg ikke paa noget Punkt vedrørende de nye Ting, den højtærede Justitsminister har foreslaaet, er principielt uenig med ham. Jeg er enig i samtlige de Tanker, der ligger til Grund for de nye Bestemmelser, men jeg er ikke enig alle Steder i Formuleringen, og det er den højtærede Minister jo ikke engang selv. Jeg haaber ogsaa, at vi i Udvalget vil kunne komme til en rigtig Afgrænsning af de Tanker, som jeg altsaa fuldt ud anerkender, og af samtlige Paragraffer.

Maa jeg med Hensyn til § 1017 sige, at jeg kan ikke se, at det ikke er at gaa alt for vidt. Det er mig ufatteligt, at det under en Sag, der maaske optager hele Befolkningen, samtidig med at Bladene naturligvis refererer Domsforhandlingen, skulde